

ספרי' — אוצר החסידים — ליובאוויטש

לקוטי שיחות

מכבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל
שניאורסאהן

מליובאוויטש



נח

מתורגם ומעובד לפי השיחות של לקוטי שיחות חלק טו
(תרגום הפשי)



יוצא לאור על ידי
"מכון לוי יצחק"
כפר חב"ד ב'

שנת חמשת אלפים שבע מאות ושמונים ואחת לבריאה
שבעים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח

לזכות

החיילת ב"צבאות השם" עדי תחי'
לרגל יום הולדתה השישי לאויש"ט,
יום כיפור ה' תהא שנת פלאות אראנו

ולזכות

אחיותי' ואחי' חיילי "צבאות השם"
נועה, דניאל-ל שניאור זלמן ושירה שיחיו

*

נדפס ע"י הוריהם

הרה"ת ר' נתנאל אליהו וזוגתו מרת שרה רבקה שיחיו אבוקסיס

הי' שותף בהפצת עניני "משיח וגאולה"!!!
להקדשות ולפרטים נוספים:
טל.: 753-6844 (718) או 934-7095 (323)
אימייל: info@torah4blind.org

Be A Partner
In Spreading *Inyonei Moshiach U'geula!!!*
To Dedicate This Publication
In Honor Of Your Family Or A Loved Ones
For More Info. Call:
(718) 753-6844 or (323) 934-7095
or email: info@torah4blind.org

For this and other books on Moshiach & Geulah, go to:
<http://www.torah4blind.org>
TO DEDICATE AN ISSUE IN HONOR OF A LOVED ONE, CALL (323) 934-7095

הכתובת להשיג השיחות באינטרנט:
<http://www.torah4blind.org>

להביא את 770 הביתה!

כל מי שהיה ב-770 אי פעם, זוכר בודאי את שלל הקובצים והעלונים המחולקים בכל ליל שבת קודש

כעת ניתן להשיג את חלקם ברשת האינטרנט, אצלך בבית!

קבצים גרפיים וקבצי טקסט:

דבר מלכות: שיחות כ"ק אד"ש מה"מ מהשנים תנש"א-תשנ"ב.

יחי המלך: קונטרס שבועי, הכולל שיחות-קודש בעניני גאולה ומשיח.

המעשה הוא העיקר: לקט הוראות למעשה בפועל משיחות כ"ק אד"ש מה"מ (החל משנת תשמ"ח).

שיחת הגאולה: גיליון שבועי של ימות המשיח, בהוצאת "האגודה למען הגאולה האמיתית והשלימה".

מעייני חיי: גיליון שבועי לילדים, בהוצאת "מכון לוי יצחק" בכפר חב"ד ב'.

האמונה הטהורה: גיליון שבועי בעניני אחרית הימים.

קבצים גרפיים בלבד:

לקוטי שיחות: שיחה מוגהת של כ"ק אד"ש מה"מ היו"ל לקראת כל שבת ב-770,

על-ידי "ועד להפצת שיחות".

חדש לקוטי שיחות (מתורגם): שיחה מוגהת של כ"ק אד"ש מה"מ הגדפס בספרי

לקוטי שיחות, בהוצאת "מכון לוי יצחק" בכפר חב"ד ב'.

להקהיל קהילות: גיליון שבועי מתורתו של משיח בעניני הקהלת קהילות בשבת,

בהוצאת צא"ח העולמית, ניו-יורק.

קבצי טקסט בלבד:

פנימיות: ירחון לבני הישיבות, בהוצאת מרכז את"ה בארץ הקודש.

ליקוט ניגונים: שתי חוברות על הניגונים שניגן וביאר כ"ק אד"ש מה"מ, בהוצאת קה"ת (תשנ"ב).

דרך הישרה: (אידיש) קונטרס מיוחד לילדים, הכולל שיחות-קודש בעניני גאולה ומשיח.

לעבן מיט דער צייט: (אידיש) קטעים לפרשת השבוע מתוך הספר, בהוצאת ישיבת

"אהלי תורה", ניו-יורק.

דבר תורה: (אידיש) דף שבועי לילדים, היו"ל על-ידי מוסד חינוך "אהלי תורה", ניו-יורק.

כמו-כן ניתן להוריד באתר את "קונטרס בית רבינו שבבבל"

ושיחת ש"פ שופטים התנש"א

מדור מיוחד לספרים וחוברות באנגלית בעניני גאולה ומשיח!

האתר מנוהל ע"י הרה"ת ר' יוסף-יצחק הלוי שגלוב

וכתובתו: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

א. המשנה "חביב אדם" והוראתה ליהודי

נאמר במשנה¹: "חביב אדם שנברא בצלם, חיבה יתירה נודעת לו שנברא בצלם, שנאמר²: כי³ בצלם אלקים עשה את האדם".

בעל "תוספות יום טוב" אומר על כך, שמכך שהמשנה מצטטת את הפסוק "כי בצלם..." שנאמר לנח ולבניו, מובן, שב"חביב אדם..." הכוונה היא גם לבני נח⁴, לבני אדם בכלל.

בכך הוא מסביר את השינוי בלשון המשנה, אשר בחלק זה היא משתמשת בתואר אדם, ובחלקים אחרים היא אומרת "חביבין ישראל", כי בחלקים האחרים מדובר על מעלות הקיימות רק אצל ישראל ("נברא בנים למקום", "ניתן להם כלי חמדה"), ואילו המעלה של "נברא בצלם" קיימת אצל מין המדבר בכללו.

ענין זה מובא במסכת אבות שהיא הוראות לישראל בעבודתם, כי יש ממנו מסקנה לישראל, אשר אותה הוא מסביר לפי פסקו של הרמב"ם⁵: "ציוה משה רבינו (ע"ה⁶) מפי הגבורה לכוף את כל באי העולם לקבל מצוות שנצטוו בני נח", ועליהם לקיים מצוות אלו "מפני שצווה בהן הקב"ה בתורה"⁷, ולא מפני "הכרע הדעת".

ואת זאת באה המשנה "חביב אדם שנברא בצלם" להורות לישראל, כיצד צריך ויכול יהודי לחייב את "כל באי העולם" לקיים את מצוות הקב"ה להם, על-ידי שהוא מסביר להם את חביבותם, "שנברא בצלם", ואשר על כן "מוטל עליו לעשות רצון קונו"⁸.

ב. אצל ישראל – דרגת "צלם" נעלה יותר

מובן, שגם לפי פירוש זה שב"אדם" הכוונה היא למין המדבר כולו⁹, ברור שמילה זו כוללת גם את היהודי, אשר בודאי "נברא בצלם". וזה מתאים לפירושו של כ"ק מו"ח אדמו"ר¹⁰, ש"צלם" היא הנפש השכלית שישנה הן אצל יהודים והן אצל בני נח, וכפילות הלשון בדברי המשנה – "חביב אדם שנברא בצלם, חיבה יתירה נודעת לו שנברא בצלם" – מכוונת לשני הסוגים של "צלם"¹¹: "חביב אדם שנברא בצלם" מוסב על הנפש השכלית "שבכללות מין האנושי", ו"חיבה יתירה נודעת לו שנברא בצלם" מוסב על הנפש השכלית שבישראל, הנעלית מן הצלם של המין האנושי בכללו.

למרות זאת, מעצם עובדת קיום צד שווה בענין ה"צלם" בין ישראל לבני נח, מובן, שגם הצלם של היהודי איננו מפני מעלותיו המיוחדות רק לו והשונות לגמרי מבני נח ומפני תפקידיו המיוחדים (כי הזירונו למילוי

(1) אבות פ"ג מ"ד.

(2) פרשתנו ט, ו.

(3) כ"ה בסדר אדה"ז. וראה שניי נוסחאות למשניות

שם.

(4) ראה ג"כ השקו"ט בארוכה במדרש שמואל לאבות

שם.

(5) הל' מלכים פ"ח ה"י.

(6) כ"ה בתוי"ט. וברמב"ם לפנינו ליתא.

(7) שם בסוף הפרק (שדוקא אז נק' "חסדי אמות

העולם". וראה לקמן סעיף ו).

(8) לשון רש"י לאבות שם. הובא בתוי"ט שם.

(9) ראה תוי"ט ומד"ש שם, שלכמה פ"א קאי רק על בני-

מתאים להכלל (יבמות סא, רע"א). אתם קרויין אדם".

(10) ד"ה חביב אדם תש"ב פ"א (ועוד). אה"ת שבועות

ד"ה חביבין ישראל בתחלתו (ע"פ המד"ש בשם החסיד

ז"ל). וראה תוי"ט כאן (ע"פ המו"נ בתחלתו). ועוד.

(11) ד"ה חביב אדם שם רפ"ד.

את רצון קונם, אך לא מובן, מדוע צריכים בני נח לקיים את מצוותיהם מפני ש"ציווה בהם הקב"ה בתורה והודיענו ע"י משה רבינו ע"ה"¹⁴, ולא מפני שהקב"ה ציווה זאת לאדם הראשון וכדומה?¹⁵

חובתם של ישראל לקיים את כל מצוותיהם, כולל המצוות שנצטוו בהם לפני מתן תורה (כמצות מילה), רק מפני ציווי ה' למשה רבינו ע"ה בסניני¹⁶, מובנת, כי במתן תורה חל שינוי מהותי בישראל אשר או בחר בם הקב"ה¹⁷ ולפיכך חל שינוי גם בכל מצוותיהם; אבל מהו הקשר של בני נח¹⁸ למתן תורה, שלפני מתן תורה הם קיימו את המצוות מפני ציווי ה' לאדם הראשון, ולאחר מתן תורה הם צריכים לקיימן מפני ש"ציווה בהן הקב"ה בתורה... ע"י משה רבינו ע"ה"^{18*}?

ד. יתרון הנפש השכלית של ישראל

כדי להבין זאת יש להקדים את הסברו של כ"ק מור"ח אדמו"ר¹⁹ על יתרון הנפש השכלית – "צלם" – של ישראל על פני נפש

14) סנהדרין נו, ב. רמב"ם שם רפ"ט. וראה אנציקלופדי' תלמודית ע' ב"נ (ע' שמט ואילך), וש"נ.
15) ודוחק לומר שכוונתו, כי לולא הקבלה משה או דברי תורה (ראה רמב"ם שבהערה הקודמת) אין ידוע בכלל ע"ד הציווי לאדה"ר.

וע"ק מה שממשיך (בסוף פ"ח) "אבל אם עשאו מפני הכרע הדעת", ואינו שולל גם אם עשאו מפני ציווי ה' לאדה"ר.

16) פיה"מ להרמב"ם ספ"ז דהולין. ובפ"ל מים חיים (להפרי"ח) לרמב"ם הל' מלכים שם, דוהו ג"כ המקור למ"ש הרמב"ם (גבי ב"נ) "והוא שיקבל אותן וכו'".

17) שו"ע אדה"ו או"ח סי' ס, ס"ד.

18) והא שאמרו (סנה' נט, א) "כל מצוה שנאמרה לב"נ ונשנית בסניני לזה ולזה נאמרה" – אין הכוונה שב"נ מחוייבים בה מצד הציווי בסניני, כ"א ד"לא שקלינהו להנך מב"נ וכדקיימי לזו קיימי" (רש"י שם ד"ה לזה ולזה נאמרה).
18*) ראה גם לקו"ש ח"כ ע' 146 ואילך. הכ"ז עמ' 132 בארוכה.

19) ד"ה חביב אדם שם פ"א.

תפקידים אלה ישנו בחלקים האחרים שבמשנה: "חביבין ישראל שנקראו בנים למקום... שניתן להם כלי חמדה" אלא מפני עבודתם עם בני נח¹².

כלומר, גם בעבודה זו, חשובה לא רק העובדה שכן נח "נברא בצלם" ולכן "מוטל עליו לעשות רצון קונו", אלא גם העובדה שאצל היהודי קיימת בחינת "צלם" אם כי היא נעלית מן ה"צלם" של המין האנושי בכללותו.

יש להבין מהו הקשר בין הענין של "חביב אדם שנברא בצלם", שכן נח צריך לקיים "רצון קונו" מפני שהוא "נברא בצלם", לבין הענין שגם אצל ישראל קיימת מעלה וחביבות זו (אם כי באופן נעלה יותר "חיבה יתירה נודעת לו...")?

ג. מהו הקשר בין מצוות בני-נח לבין ישראל ומתן תורה

כן אין מובנת ההלכה שצוטטה לעיל מדברי הרמב"ם, שיש לישראל ציווי "לכוף את כל באי העולם לקבל מצוות שנצטוו בני נח" ואף יותר מכך, להביא לכך שקיום המצוות של בני נח לא יהא מפני "הכרע הדעת", אלא מפני ש"ציווה בהם הקב"ה בתורה והודיענו ע"י משה רבינו ע"ה שבני נח מקודם נצטוו בהן", כי לכאורה תמוה מאוד: מדוע קשור קיום מצוות בני נח לישראל ולמתן תורה?

לגבי הציווי לישראל ניתן היה להסביר, שרצונו של ה' הוא שהיהודי "יתקן את העולם כולו לעבוד את ה"¹³, ולכן על ישראל לחייב את "כל באי העולם" לקיים

12) להעיר מהמבואר בארוכה בד"ה חביב אדם שם (ספ"א ואילך) ובכ"מ, שנפש השכלית היא הממוצע בין נפח"א לנפח"ב, שע"ז דוקא הוא בירור נפח"ב.

13) לשון הרמב"ם הל' מלכים ספ"א – גבי משית. וראה מכתב ר"ח ניסן תשל"ב ו"א ניסן תשל"ח ובהערות שם (נדפס בהגש"פ קה"ת תשמ"ז ע' תרלו, תרצב).

לעילוי נשמת
הרה"ח הרה"ת אי"א
ר' מנחם מענדל ע"ה
בן הרה"ח הרה"ת ר' אלחנן דובער הי"ד
מאראזאוו

מקושר לכ"ק אדמו"ר מהוריי"צ
וכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו מה"מ

נולד בעיר ליובאוויטש
זכה לגור ולקבל קירובים

בבית כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ בעיר רוסטוב

למד מתוך מסירת נפש בישיבת תורת במחותרת

שימש כשו"ב

הי' ממייסדי ושימש בתור מנהל ומשפיע
במתיבתא ובית מדרש במוסד חינוך אהלי תורה
וזכה להשפיע לאלפי תלמידים

בהתוועדויותיו הרבות

הכניס רוח חסידית ושמחה לרבים משומעיו

גידל משפחתו לחסידות ולהתקשרות

והרבה מהם שלוחים בכל קצוי תבל

נפטר בשיבה טובה ר"ח שבט ה'תשע"ח

ת. נ. צ. ב. ה.

(מנוסח המצבה)

*

נדפס ע"י משפחתו שיחיו

השכלית של המין האנושי בכללו, המסביר שבנפש השכלית של ישראל מורגש עידון רוחני מיוחד, למרות שזהו שכל אנושי טבעי, ויש לו "דיבור" לעדינות רוחנית לעומת הנפש השכלית של הגוי שהיא מגושמת יותר. כמוסבר במספר מקומות²⁰ שלימוד חכמות חיצוניות מביא את האדם לידי הרגשת ישות עצמית, ואף גסות מסוימת וכו'.

לכאורה, לא מובן: תפקידו של השכל הוא לברר את ה"אמת" שבכל דבר, ולכן צריך השכל להתעלות מעל פני הנטיות האישיות – "רוח... האדם העולה היא למעלה²¹, שלא כבעל-חיים, ש"רוח הבהמה היורדת היא למטה", ואיך ייתכן, שהנפש השכלית של בני נח היא, להיפך, מורידה את האדם ומביא אותו לידי גסות?

לגבי השכל של הנפש הבהמית – שכל הקשור למידות – שמהותן היא "הרגש עצמו"²², ניתן להבין שהוא יכול להביא לידי הרגשת ישות עצמית וגסות. אבל הנפש השכלית איננה קשורה למידות, אלא היא שכל בלבד, כלימוד חכמת התכונה וכדומה, ומדוע יגרום שכל זה להרגשת ישות וגסות?

ההסבר לכך הוא: יכולתו של השכל להתעלות מעל עצמו נובעת מאי-התחשבות האדם בעצמו ובנטיותיו האישיות, הוא מתבטל, ולפיכך השכל שבנפש השכלית, העוסק בעניני עולם שהם ישות עצמית²², נעשית אף בו הרגשת ישות ומציאות, שאיננה מאפשרת להגיע להתעלות הראויה.

אמנם גם הנפש השכלית של היהודי עוסקת בעניני העולם, אך בכל זאת יש לה

עידון רוחני מסויים, לא מצד עצמה, אלא מפני שליהודי יש נפש אלקית, הנעלית מן העולם, שהיא מביאה גם את הנפש השכלית שלו לידי התבטלות. לכן יש בנפש השכלית של היהודי שתי תכונות: למרות שזהו שכל אנושי בטבעו, יש בו משהו מן העידון האלקי.

ה. הסבר זה רמוז במשנה

בכך ניתן להסביר, שהפירוש על המשנה שהובא לעיל⁶ מדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר, שב"חביב אדם שנברא בצלם" הכוונה היא לנפש השכלית של המין האנושי בכלל, ו"חביבה יתירה נודעת לו שנברא בצלם" הכוונה היא לנפש השכלית של ישראל, רמוז במשנה עצמה:

"חביב אדם שנברא בצלם" – חביבות האדם מתבטאת בעצם העובדה ש"נברא בצלם"; "חביבה יתירה נודעת לו שנברא בצלם" – כלומר – יש לו גם חביבה נעלית יותר, חביבה עצמית²³ שבגללה בראוהו בצלם אלקים: "נברא בצלם" זוהי תוצאה של החביבה היתירה.

זהו ההבדל בין "צלם" של בני נח לבין "צלם" של יהודי:

חביבותם של בני נח נובעת מן הנפש השכלית – הצלם – שבו, ואילו חביבות ישראל הקשורה ל"צלם" אינה בגלל ה"צלם" אלא להיפך החביבות היא שהביאה לכך שניתן להם הצלם: מפני שהוא יהודי – חביבה יתירה נודעת לו, שנברא בצלם – לפיכך הוא נברא בצלם, ניתנה לו הנפש השכלית. ודוקא אז

(23) במפרשים פירשו, שהחביבה יתרה היא בזה ש"נודעת לו" – שהקב"ה גילה ופירסם לו מעלתו וחיבתו כו', ע"ש. אבל ע"פ זה צע"ק כפל הלשון, דהול"ל "חביבה יתרה נודעת לאדם שנברא בצלם" (ועד"ו בכבא ה' והג'), שזה כולל ב' עניני החביבה (עצם המעלה, ושהו באופן ד"נודעת לו").

(20) ד"ה ויאמר משה תש"ט פ"ב ואילך. ועוד.

(21) קהלת ג, כא.

(22) ראה ד"ה ויאמר משה שם פ"ג. ועוד.

להזמן דקידוש לבנה – שמצינו בזה חילוקי מנהגים: אחר ג' ימים למולד¹⁰, אחר ז' ימים למולד¹¹, ובמוצאי שבת¹², "אם ליל מוצאי שבת הוא קודם ל' בחודש... אבל אם הוא אח"כ אין ממתניין עד מוצאי שבת, שמא יהיו ב' לילות או ג' או ד' עננים ולא יראו הלבנה ויעבור הזמן"¹³, ובפרט במדינות שרגיל יותר שהשמים מכוסים בעננים, ובפרט בימות החורף¹⁴ – ונהרא נהרא ופשטי', ובכל מקום ומקום לפי ענינו (ובמקום שיש שאלה וספק יעשו כהוראת רב מורה-הוראה שעל אתר).

ועוד ועיקר – קידוש לבנה מתוך כוונה מיוחדת למהר ולזרוז ולפעול תיכף ומיד ביאת דוד מלכא משיחא, ע"י ההוספה בדרישה ובקשה על הגאולה, כסיום וחותם קידוש לבנה: "ובקשו את ה' אלקיהם ואת דוד מלכם אמן".

(משיחות ש"פ נח, ד' מרחשון תשנ"ב)



(10) ראה ט"ז שם סק"ג.

(11) שו"ע שם ס"ד. ובסידור אדה"ז "נפ"י הקבלה אין לקדש הלבנה עד אחר ז' ימים למולד" (וראה בארוכה הגהות כ"ק אדנ"ע (בסידור תורה אור רמב, אי"ב. ובסידור עם דא"ח שכא, א"ב). שער הכולל פל"ג ס"ב. וש"ג).

(12) שו"ע שם ס"ב.

(13) רמ"א שם.

(14) ראה הגהות כ"ק אדנ"ע ושער הכולל שם, שמטעם זה לא הי' הצ"צ מקפיד (בימות החורף) להמתין עד אחר ז' ימים. אבל פשוט שחילוק בזה באם דרים במדינה ש(כו"כ מ)חדשי החורף אינם מעוננים.

עשירות שנים, יותר מארבעים שנה שנתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע².

ועאכו"כ בשנה זו – ה'תשנ"ב – שהר"ת שלה (לאחרי ובהוספה לשנה שלפני, ה'תשנ"א, ה' תהא שנת נפלאות אראנו) ה' תהא שנת נפלאות בה, ו"נפלאות בכל", "בכל מכל כל"³ (בגמטריא "קבץ"⁴), שכולל כל הענינים כולם (נוסף לכך שהאות ב' היא אות השימוש לכל הענינים), ולכל לראש ובעיקר ה"נפלאות" דהגאולה האמיתית והשלימה, "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"⁵. . הרי בודאי ובודאי שכבר כלו כל הקיצין, וכבר עשו תשובה, ועכשיו אין הדבר תלוי אלא במשיח צדקנו עצמו!

* * *

כשעושים חשבון-צדק בסיומו של השבוע הראשון לעבודה בעולם בשנת ה'תשנ"ב, ה' תהא שנת נפלאות בה, ובאים למסקנא שאין הדבר תלוי אלא במשיח צדקנו עצמו – צריך הדבר להתבטא בתוספת זהירות והידור בקידוש לבנה, "שהם עתידים להתחדש כמותה"⁶, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י דוד מלכא משיחא, "דוד מלך ישראל חי וקיים"⁷.

ובפרטיות יותר:

לכל לראש – להזהר ולהשתדל יותר בקידוש לבנה, בבגדים חשו-בים ונאים, ברחוב וברוב עם הדרת מלך⁸, גם באותם מקומות שעד עתה לא הקפידו על זה (לפי שדרים בין הגוים⁹), כולל גם הזהירות בנוגע

(2) תבוא כט, ג.

(3) ראה ב"ב טו, סע"ב ואילך.

(4) ראה חידושי חת"ס שם.

(5) מיכה ז, טו.

(6) נוסח ברכת קידוש לבנה (סנהדרין מב, א).

(7) ר"ה כה, א.

(8) פרטי הדינים דקידוש לבנה – ראה בטושו"ע או"ח סתכ"ו, ובנ"כ שם.

(9) ראה מג"א שם סקי"ד.

מושלם גם השכל של הנפש השכלית, ויש לו התכונה של "רוח... האדם העולה היא למעלה".

1. **ביאור דברי הרמב"ם**

זהו ההסבר לפסק הרמב"ם, שיהודי צריך לכופף את "כל באי העולם לקבל מצוות שנצטוו בני נח":

כדי שעבודת בן-נח בקיום המצוות תהיה כראוי, אי אפשר להסתמך על "הכרע הדעת" שלו, כי הנפש השכלית שלו עלולה להביאו לידי גסות²⁴, אלא צריך לקשר זאת ליהודי. כאשר הדבר יכוון ע"י יהודי, שה"צלם" – הנפש השכלית – שלו הוא מושלם, יוכל גם אצל בן-נח להיווצר מצב של "רוח... האדם העולה היא למעלה".

לכן קשור הענין של "חביב אדם שנברא בצלם" (בן נח) לענין של "חיבה יתירה נודעת לו שנברא בצלם" (יהודי), כי על בן נח לדעת ששלימות ה"צלם" שלו תלויה ב"צלם" של היהודי.

וכיון שה"צלם" של בני ישראל הוא תוצאה של היותו בעל נפש אלקית, משפיע הגורם על התוצאה וגם בנפש השכלית קיימת תכונת ההתבטלות, כדלעיל, לפיכך תלויה שלימות עבודתו של בן נח, המכלילה אותו בין "חסידי אומות העולם", בקיום מצוותיו מפני ש"ציווה בהן הקב"ה בתורה והודיענו ע"י משה רבינו ע"ה" – הוא מקיימן כתוצאה מן הגילוי במתן תורה²⁵, כאשר זכו ישראל לחביבותם העצמית – נקראו בנים למקום וניתן להם כלי חמדה.

[בכך מובן גם המשך דברי הרמב"ם: אבל אם עשאן מפני הכרע הדעת... אינו מחסידי אומות העולם ולא²⁶ מחכמיהם". כי לכאורה תמוה: מדוע הוא "לא מחכמיהם", אם הוא מקיימן "מפני הכרע הדעת"? – אלא, כאשר אין בן-נח חדור בהכרת תלותו בישראל ובמתן תורה, נגרם פגם גם בשכלו].

2. **הכפילות שבחלקים האחרים של המשנה**

לפי האמור לעיל אפשר להבין את הנקודה המשותפת שבין כפילות הלשון מחלק הראשון של המשנה לבין החלקים האחרים שלה – "חביבין ישראל שנקראו בנים למקום, חיבה יתירה נודעת להם שנקראו בנים למקום... חביבין ישראל שניתן להם כלי חמדה, חיבה יתירה נודעת להם שניתן להם כלי חמדה":

גם בשני חלקים אלו מסביר כ"ק מו"ח אדמו"ר¹¹ שכפל הלשון שבכל חלק מכוון לשתי דרגות שונות: "חביבין ישראל... חיבה יתירה נודעת להם שנקראו בנים למקום" מכוון ל"גופם של ישראל" ול"נפש האלקית ומעלת הנשמה"; ו"חביבין ישראל... חיבה יתירה נודעת להם שניתן להם כלי חמדה" מכוון לנגלה שבתורה ולפנימיות התורה.

גם כאן הכוונה היא, ש"חביבין ישראל" תלוי ב"חיבה יתירה נודעת להם...":

חביבות "גופם של ישראל" תלויה ב"מעלת הנשמה", כפי שהוסבר כבר בהרחבה²⁷, שבחירת הקב"ה בגוף²⁸ היהודי חודרת לגוף

(26) כ"ה הגירסא הנפוצה בדפוסים. אבל כ"כ גרסי "אלא מחכמיהם" (נסמן באנציקלופדי' תלמודית: ע' ב"ב בסופו, ע' גר תושב הערה 11. וכ"ה הגירסא בכת"י התימנים). וראה לקו"ש ח"כ ע' 141.

(27) ראה בארוכה לקו"ש ח"ח [המתורגם] ע' 442 הערה 71.

(28) תניא פמ"ט.

ע"י עבודת הנשמה (אשר על כן תיתכן מציאות של "אלו שאין להם חלק לעולם הבא"²⁹ – שגופן כלה³⁰ למרות שבנשמת היהודי לא ייתכן כליון ח"ו³¹).

וכך גם לגבי הנגלה שבתורה ופנימיות התורה: כאשר לומדים את הנגלה שבתורה בשילוב עם הנסתר, אז לימוד הנגלה – נעשית לו סם חיים³².

(משיחות ומאמר ש"פ שלח תשל"ז)

(29) סנהדרין ר"פ חלק.

(30) נסמן בתשובות וביאורים (קה"ת, תשל"ד) סי' ח

(31) ראה תשובות וביאורים שם (ס"ג וד').

(32) יומא עב, ב. עיי"ש. נת' בארוכה בקונ' עה"ח פ"ה, פי"ג ואילך. וראה סד"ה חביב אדם שם, ובכ"מ.

הוספה

בשורת הגאולה

מד.

והדגשה יתירה בכהנ"ל – בנוגע לחשבון-צדק בשבת פרשת נח

בשנה זו:

ובהקדמה – שכיון שהעיד כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שכבר סיימו כל עניני העבודה, כולל גם צחצוח הכפתורים, ועומדים מוכנים («עמדו הכן כולכם») לקבל פני משיח צדקנו, הרי, מסקנת החשבון-צדק (חשבון-צדק דייקא, חשבון אמיתי) שעושים בימינו אלו, היא, שתיכף ומיד ממש צריכה לבוא הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש!

ובפרטיות יותר:

גם כשידע איניש בנפשי' מעמדו ומצבו שיש אצלו ענינים הצריכים תיקון, אין זה בסתירה ח"ו לעדותו של נשיא דורנו שכבר נשלמה העבודה ועומדים מוכנים לקבל פני משיח צדקנו, כי, העבודה דכללות בני' במשך כל הדורות שצריכה להיות בזמן הגלות כדי לבוא להשלימות דהגאולה (שתלוי' «במעשינו ועבודתינו (ד) כל זמן משך הגלות»¹ – נסתיימה ונשלמה, ואין ביאור והסבר כלל על עיכוב הגאולה, ולכן, גם אם חסר בעבודתו של הפרט במשך הזמן שמתעכבת הגאולה מאיזו סיבה שתהי', ה"ז ענין פרטי שבודאי צריך לתקנו ולהשלימו, אבל, אין זה גורע ח"ו בגמר ושלמות «מעשינו ועבודתינו» דכלל ישראל שעומדים מוכנים להגאולה, וכיון שכן, גם התיקון והשלימות דהפרט היא בנקל יותר, ומתוך שמחה, בידעו שתיכף ומיד ממש באה הגאולה האמיתית והשלימה.

. . . ואם הדברים אמורים בזמנו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בחיים חיותו בעלמא דיין, על אחת כמה וכמה לאחרי שעברו כמה

(1) תניא רפל"ז.



לזכות

כ"ק אדוננו מורנו ורבינו

מלך המשיח



ויה"ר שע"י קיום הוראת

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח (בשיחת ב' ניסן ה'תשמ"ח)

להכריז יחי, יקויים הבטחתו הק',

שההכרזה תפעל 'ביאת דוד מלכא משיחא'



יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח

לעולם ועד